

[Finansministeren.]

byggefonden, der i løbet af 4 år vil udgøre 80 mill. kr. årlig, ud over de 70 mill. kr. årlig, som de ældre ejendomme i forvejen yder i bidrag til fonden.

Konklusion og forslag:

Som konklusion må det fastslås, at resultatet af den 15. almindelige vurdering er helt i overensstemmelse med den forudsætning om en gennemsnitlig stigning i vurderingerne på ca. 100 pct. fra 13. til 15. almindelige vurdering, som lå til grund for den i juni vedtagne ligningslov.

Det må samtidig konstateres, at 15. almindelige vurdering har medført, at stigningerne i ejendomsværdi siden 13. almindelige vurdering nu er mere ensartede, end de var ved 14. almindelige vurdering. Der er således ganske klart sket en tilnærmelse mellem stigningerne i landets forskellige dele.

Hvad de generelle skattemæssige virkninger angår, svarer disse også helt til de tabeloplysninger, som ved lovforslagets behandling blev givet til folketingets skatteudvalg og til folketingets boligudvalg.

Ved en vurdering af stigningerne fra 13. til 15. almindelige vurdering må det i øvrigt tages i betragtning, at den skattemæssige virkning i disse tilfælde fordeles over 2 år, og at der i de to år må forventes en samtidig stigning i indkomsterne.

Man måtte givetvis på forhånd være indstillet på, at der for de enkelte vurderinger ville være visse udsving fra gennemsnittet. Det ligger i sagens natur.

Regeringen anser det dog for rimeligt, at der tages hensyn til, at der ved 15. almindelige vurdering er en del ejerboliger med en stigning, der ligger væsentligt ud over de 100 pct. For huse med 14. almindelige vurdering er der også nogle med en stigning væsentligt ud over gennemsnittet på de 46 pct.

En forhøjelse af overgrænsen for standardfradraget for vedligeholdelse vil imidlertid ikke i sig selv hjælpe de parcelhusejere, der har de særlig store stigninger, men kun dem med en ejendomsværdi på over 200.000 kr., og da uanset om der har været en stor eller en lille stigning. En forhøjelse af standardfradraget er derfor ingen god

løsning, når det er de særlig store stigninger, man ønsker at imødegå.

Dertil kommer, at en sådan ordning vil medføre betydelige provenutab. En forhøjelse af grænsen til blot 3.000 kr. vil årligt koste ca. 115 mill. kr. En forhøjelse til f. eks. 5.000 kr. vil årligt koste ca. 200 mill. kr.

Det er derfor regeringens indstilling, at man ved en forhandling om revision af ligningslovens regler om parcelhusbeskatningen skal holde den del af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering, der overstiger ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering med mere end 110 pct., udenfor ved beregningen af de lejeværdier, der skal regnes med i selvangivelsen. Herved skæres altså toppen af stigningerne bort. Det samme skal gælde for parcelhuse, der nu har 14. almindelige vurdering som grundlag, såfremt stigningen til 15. almindelige vurdering overstiger 55 pct.

Tilsvarende regler må lægges til grund for beregningen af udlejningsbidraget og bidraget til boligselskabernes landsbyggefond.

En sådan løsning vil give et samlet provenutab på ca. 75 mill. kr. årligt.

Bilag til finansministerens redegørelse om virkningerne af 15. almindelige vurdering.

I vedføjede tabel 1 er anført en oversigt over de gennemsnitlige stigningsprocenter i ejendomsværdien for enfamiliehuse fra 13. til 14., fra 14. til 15. og fra 13. til 15. almindelige vurdering. Stigningsprocenterne er anført for de enkelte amter samt for hovedstaden (København og Frederiksberg). Oversigten omfatter alene enfamiliehuse, der er erhvervet eller søgt byggetilladelse for senest den 8. december 1969. Endelig er anført, hvor meget de gennemsnitlige købesummer for enfamiliehuse i 1. halvår 1973 overstiger den gennemsnitlige ejendomsværdi ved 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973.

Tabel 2 og 3 viser en række eksempler på ændringer i parcelhusejernes indkomstskat fra 1973 til 1974 og fra 1974 til 1975 som følge af de ny ejendomsværdier ved 15. almindelige vurdering og de ny regler om lejeværdiens beregning.

Tabel 2 belyser ændringerne i skat fra år